

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α:

A1: $\alpha = \Sigma$

$\beta = \Lambda$

$\gamma = \Sigma$

$\delta = \Lambda$

$\epsilon = \Lambda$

A2: β

A3: δ

B1

A. Οι προτιμήσεις των καταναλωτών.

Οι προτιμήσεις των καταναλωτών μεταβάλλονται για διάφορους λόγους. Για παράδειγμα, αλλάζουν τα έθιμα, οι καιρικές συνθήκες, το κοινωνικό περιβάλλον κτλ.

Όταν οι προτιμήσεις μεταβάλλονται ευνοϊκά για ένα προϊόν, τότε αυξάνεται η ζήτησή του. Παράδειγμα, η αυξημένη ζήτηση παγωτών και αναψυκτικών το καλοκαίρι.

Αν η μεταβολή των προτιμήσεων δεν είναι ευνοϊκή για ένα προϊόν, τότε μειώνεται η ζήτησή του.

B.

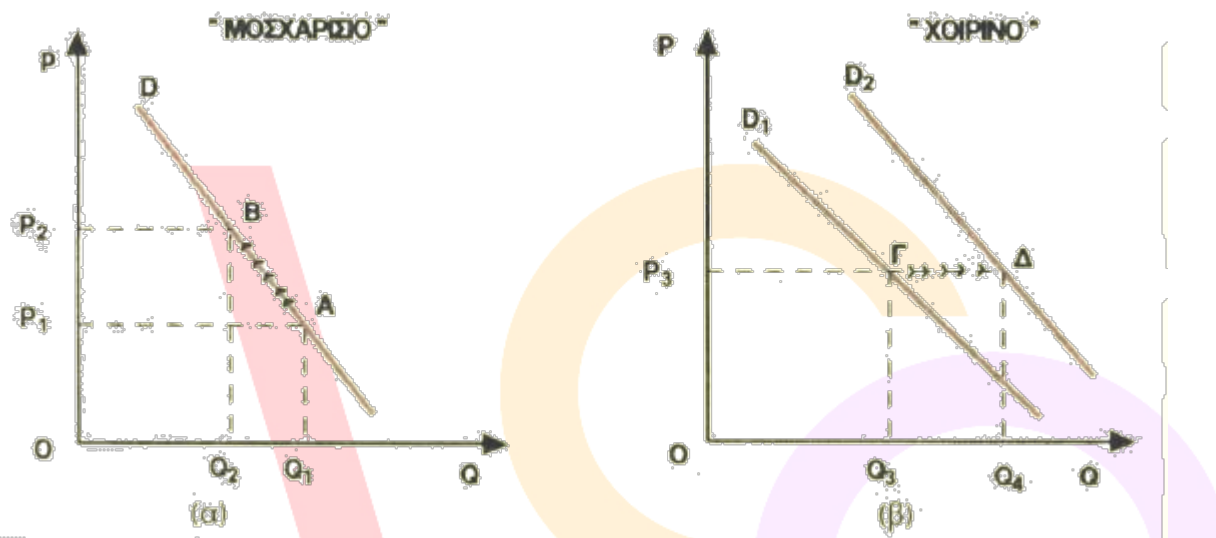
Οι τιμές των άλλων αγαθών

Υπάρχουν αγαθά στα οποία η τιμή του ενός αγαθού επηρεάζει τη ζήτηση ενός άλλου αγαθού. Τα αγαθά αυτά τα διακρίνουμε σε δυο κατηγορίες: Τα υποκατάστατα και τα συμπληρωματικά.

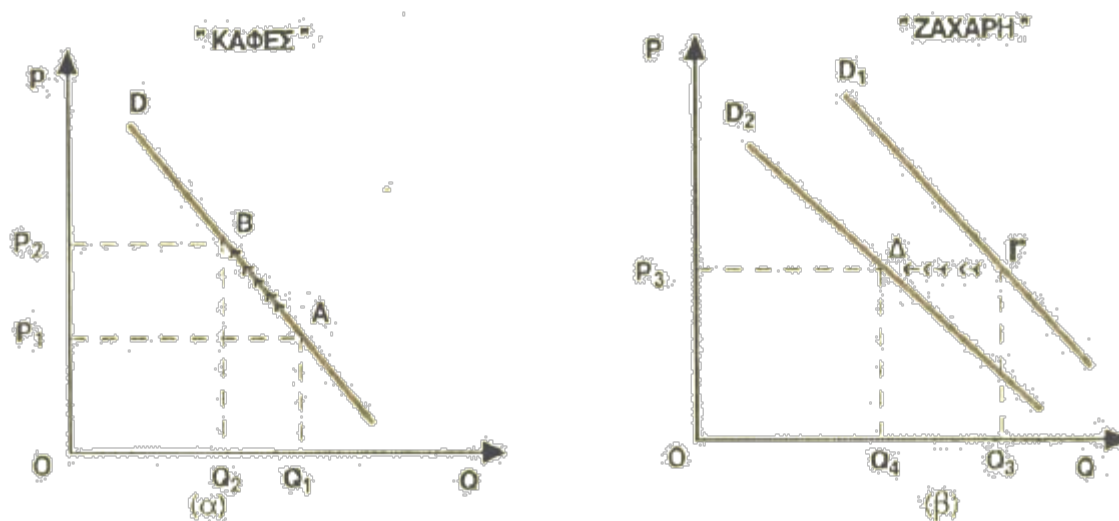
Υποκατάστατα είναι δυο (ή περισσότερα) αγαθά, όταν το ένα μπορεί να χρησιμοποιηθεί αντί του άλλου (ή άλλων), για να ικανοποιήσει την ίδια ανάγκη. Για παράδειγμα, το βούτυρο και η μαργαρίνη, το μοσχαρίσιο και το χοιρινό κρέας, τα σπύρτα και ο αναπτήρας. Η ζήτηση ενός αγαθού μεταβάλλεται προς την ίδια κατεύθυνση με τη μεταβολή της τιμής του υποκατάστατου αγαθού. Για παράδειγμα, αν αυξηθεί η τιμή του μοσχαρίσιου κρέατος, οι καταναλωτές θα μειώσουν τη ζητούμενη ποσότητα μοσχαρίσιου κρέατος, και θα το υποκαταστήσουν με το σχετικά φτηνότερο χοιρινό, αυξάνοντας έτσι τη ζήτηση του χοιρινού. Η αύξηση της τιμής του μοσχαρίσιου κρέατος (*ceteris paribus*) από P1 σε P2 στο διάγραμμα 2.6(α) έχει ως αποτέλεσμα τη μετατόπιση της καμπύλης ζήτησης του χοιρινού κρέατος από

D1 σε D2 στο διάγραμμα 2.6 (β).

Διάγραμμα 2.6. Υποκατάστατα αγαθά

Συμπληρωματικά είναι δυο (ή περισσότερα) αγαθά, όταν η κατανάλωση του ενός απαιτεί και την κατανάλωση του άλλου (ή άλλων), για την ικανοποίηση μιας ανάγκης. Για παράδειγμα ο καφές και η ζάχαρη, η φωτογραφική μηχανή και το φιλμ, το βίντεο και η βιντεοκασέτα. **Η ζήτηση ενός αγαθού μεταβάλλεται προς την αντίθετη κατεύθυνση με τη μεταβολή της τιμής ενός συμπληρωματικού αγαθού (ceteris paribus).** Για παράδειγμα, αν αυξηθεί η τιμή του καφέ, θα μειωθεί η ζητούμενη ποσότητα του καφέ (ceteris paribus), όπως στο διάγραμμα 2.7(α), με αποτέλεσμα οι καταναλωτές να μειώσουν και τη ζήτηση της ζάχαρης (την οποία χρησιμοποιούσαν ως συμπλήρωμα του καφέ), μετατοπίζοντας την καμπύλη ζήτησης από D₁ σε D₂ στο διάγραμμα 2.7 (β). Βέβαια, τα παραπάνω θα συμβούν αν δεν υπάρξει μεταβολή στους λοιπούς προσδιοριστικούς παράγοντες της ζήτησης για καφέ και για ζάχαρη.

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ:

Q	VC	AVC	MC
0	0	-	-
20	200	10	10
60	480	8	7
150	750	5	3
180	900	5	5
200	1200	6	15
210	1500	7,15	30

Γ1:

Γνωρίζουμε ότι η καμπύλη S είναι το ανερχόμενο τμήμα του MC που βρίσκεται πάνω από το ελάχιστο AVC. Άρα, προκειμένου να μεγιστοποιηθούν τα κέρδη της επιχείρησης πρέπει να ισχύει η σχέση $P=MC \geq \min AVC$, οπότε ο πίνακας S έχει ως εξής:

P=MC	Qs
5	180
15	200
30	210

Γ2:

$$E_s = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \frac{P_1}{Q_1} \Rightarrow E_s = \frac{200-180}{15-5} \frac{5}{180} \Rightarrow E_s = \frac{20}{10} \frac{5}{180} = \frac{10}{180} = \frac{1}{18}$$

$$E_s = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \frac{P_1}{Q_1} \Rightarrow E_s = \frac{210-200}{30-15} \frac{15}{200} \Rightarrow E_s = \frac{10}{15} \frac{15}{200} = \frac{1}{20}$$

Γ3:

Οι δαπάνες για ενοίκιο και ασφάλιστρα αποτελούν το σταθερό κόστος της επιχείρησης. Οπότε έχουμε $FC=150+50=200$.

α) $TC_{200}=200+1200=1400$

$$ATC_{200} = \frac{1400}{200} = 7$$

β) $AFC_{200} = \frac{200}{200} = 1$

Γ4:

Για $Q=210$ έχουμε $VC=1500$

Εφόσον το VC μειώνεται κατά 420 μονάδες, διαμορφώνεται ως εξής: $1500-420=1080$.

Παρατηρούμε ότι το $VC=1080$ ανήκει στο διάστημα 180 έως 200, όπου το MC είναι 15.

Οπότε ισχύουν τα εξής:

Q	VC	MC
180	900	
Q	1080	15
200	1200	

$$MC = 15 \Rightarrow 15 = \frac{1200-1080}{200-Q} \Rightarrow 3000 - 15Q = 120 \Rightarrow 15Q = 2880 \Rightarrow Q = 192$$

Άρα το παραγόμενο προϊόν μειώνεται κατά: $210-192 = 18$ μονάδες

νέο φροντιστήριο

ΘΕΜΑ Δ

Δ1

$$Q_D = 400 - 10P$$

$$Q_S = 100 + 10P$$

Συνθήκη ισορροπίας:

$$Q_D = Q_S$$

$$100 + 10P_I = 400 - 10P_I$$

$$20P_I = 300$$

$$P_I = 15 \text{ χρημ. μονάδες}$$

$$Q_I = 100 + 10 * 15$$

$$Q_I = 250 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Δ2.Α.

$$P_K = 20$$

$$Q_{DK} = 400 - 10 * 20 = 200$$

$$Q_{SK} = 100 + 10 * 20 = 300$$

$$\text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = Q_{SK} - Q_{DK}$$

$$\text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = 300 - 200 = 100 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Δ2.Β.

$$\Sigma E_K = P_K * Q_{SK}$$

$$\Sigma E_K = 20 * 300 = 6000 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

Δ2.Γ

$$\Sigma \Delta_{\text{ΚΡΑΤΟΥΣ}} = P_K * (Q_{SK} - Q_{DK})$$

$$\Sigma \Delta_{\text{ΚΡΑΤΟΥΣ}} = 20 * 100 = 2000 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

Δ3

$$\Sigma E_{\text{ΑΡΧΙΚΑ}} = P_I * Q_I$$

$$\Sigma E_{\text{ΑΡΧΙΚΑ}} = 250 * 15 = 3750 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

$$\Sigma E_{\text{ΤΕΛΙΚΑ}} = P_K * Q_{SK}$$

$$\Sigma E_{\text{ΤΕΛΙΚΑ}} = 20 * 300 = 6000 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

Άρα το συνολικό όφελος θα είναι:

$$\Delta(\Sigma E) = \Sigma E_{\text{ΤΕΛΙΚΑ}} - \Sigma E_{\text{ΑΡΧΙΚΑ}}$$

$$\Delta(\Sigma\epsilon)=6000-3750= 2250 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

$\Delta 4$

$$Q_S' = 60 + 10P$$

$$Q_{S'K} = 60 + 10 * 20 = 260 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

$$Q_{DK} = 400 - 10 * 20 = 200$$

$$\text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = Q'_{SK} - Q_{DK}$$

$$\text{ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ} = 260 - 200 = 60 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

$$\Sigma\Delta_{\text{ΚΡΑΤΟΥΣ τελική}} = P_K * (Q'_{SK} - Q_{DK})$$

$$\Sigma\Delta_{\text{ΚΡΑΤΟΥΣ τελική}} = 20 * (60) = 1200 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

$$\Sigma\Delta_{\text{ΚΡΑΤΟΥΣ αρχική}} = 20 * 100 = 2000 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

$$\Delta(\Sigma\Delta) = \Sigma\Delta_{\text{ΚΡΑΤΟΥΣ τελική}} - \Sigma\Delta_{\text{ΚΡΑΤΟΥΣ αρχική}}$$

$$\Delta(\Sigma\Delta) = 1200 - 2000 = -800$$

Άρα η συνολική δαπάνη του κράτους μειώνεται κατά 800 χρηματικές μονάδες.

νέο φροντιστήριο